

بسم الله الرحمن الرحيم
دست از طلب ندارم تا کام دل برآید
یا تن رسد به جانان یا جان زتن در آید
عرض سلام و خسته نباشید خدمت همه ی شما
عزیزان دوست داشتنی
راد آیینی هستم متولد 1380 از مدرسه ی
امام خمینی شهرستان شهریار
بینید من میخوام خیلی راحت و صمیمانه حرف
دلم و بهتون برسونم
نمیخوام زیاد رسمی صحبت کنم میخوام خیلی
راحت حرفایی که میزنم و درک کنید
بینید ما نمیتونیم همش با فکر کردن کارمونو
درست کنیم
نمیتونیم در انتظار معجزه باشیم که کاری که
میخوایم انجام بشه باید بابتش کار کنیم
زحمت بکشیم
پس بیاین دست به دست هم بدیم تو دهمین
دوره ی انتخابات مجلس دانش آموزی حتی اگه

یه بار هم شده کاری رو انجام بدیم که صداش
همه جا به گوش برسه

ما همیشه وقتی شورا میشیم یا درباره اردو و
خوش گذرونی حرف میزنیم یا در مورد کارایی
مثل چیزایه جزئی

چرا ما باید کوچیک فکر کنیم ؟؟؟؟
چون باور داریم نمیتونیم؟؟؟

نمیگم این چیزا مهم نیستن اتفاقا مهم هستن
ولی نه به اندازه ی دانش آموزی که نمیرسه
ازشون استفاده کنه

کارایی مهم تر از اونم هست که ما فک میکنیم
نمیتونیم ازپسش بر بیایم در صورتی که همیشه
روش فکر کرد

میدونید من به چی فکر میکنم؟؟ دغدغه ی من
چی؟؟

دغدغه ی ذهنیه من اون دانش آموزیه که تو
مایحتاج اولیه ی تحصیلش مونده
اون اصلا میتونه به اردو فکر کنه؟؟؟

دفتر؟؟؟؟ نمیتونه بخره خودکار؟
مداد؟ پاک کن ؟ به زور میتونه بخره
با کیفی که 4 ساله پاره شده داره میاد و میره
چرا نباید به فکر اینا باشیم؟؟ چون از
پسش بر نمیایم؟؟
چرا ما نتونیم ؟

ببینید من برای این داغش آموزا یه طرح کلی
ریختم که اسمشو گذاشتم صندوق دلخوشی
ولی یه حساب بانکیه

از دانش آموزایی که تو شهرستان خودمون
هستم شروع میکنم 125000 نفر دانش آموزن
اگر از هر دانش آموز در ماه فقط و فقط
5000 هزار تومن بلا استثنا بگیریم
در ماه 625 میلیونه در سال 7 میلیارد و
500 تومن میشه

میتونیم دانش آموزایی که این وضعیت دارن و
پیدا کنیم و دغدغه ی ذهنی شونو حل کنیم

جواب میده روش فکر کنید میتونیم اگه با هم
باشید امیدوارم رای بدین